

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/137/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010735
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010735.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., U. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 11.12.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Violy Bakošovej a Vincenta Bezdedu takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa odsúdený P. F., nar. XX.XX.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/35/2016 zo dňa 26.04.2016.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému určuje skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 24 (dvadsaťštyri) mesiacov s odkazom na § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona ustanovuje povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

odôvodnenie:

Dňa 08.06.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX, o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, podaný prostredníctvom obhajcu. V odôvodnení návrhu uviedol, že v ústave navštevoval školské zariadenie, pričom štúdium završil vo forme najlepšieho možného hodnotenia dosiahnuteľného v ústave. Poukázal, že bol 3-krát disciplinárne odmenený a má aj 1 kladný zápis. Disciplinárne potrestaný nebol. Ďalej tri roky pracuje v snežnej čate mimo ústavu.

Po prepustení z výkonu trestu je odhodlaný sa ihneď zamestnať, o čom predložil aj potvrdenie o možnosti zamestnania od spoločnosti Subtil Slovakia, s.r.o. (č. I. 9). Ďalej poukázal na znalecký posudok od MUDr. Lenártovej (č. I. 10), v ktorom bolo konštatované, že odsúdený zmenil svoj postoj k návykovým látkam, navštevuje diskusné skupiny s proabstinenčným zameraním, pričom má reálne predstavy o tom ako bude v budúcnosti abstinovať. Podľa znalkyne je osobnosť odsúdeného zrelšia a menej impulzívna. Znalkyňa tiež odporučila upustiť u odsúdeného od výkonu ochranného protialkoholického liečenia, keďže bol daný predpoklad, že odsúdený bude abstinovať aj sám.

Súd následne o uvedenom návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/137/2020 zo dňa 06.08.2020 (č. I. 43) a to tak, že návrh odsúdeného zamietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu zahlásili po jeho vyhlásení odsúdený a jeho obhajca sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23Tos/137/2020 zo dňa 22.10.2020 (č. I. 49) a to tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a uložil okresnému súdu aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že:

„Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v senáte na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu formálne mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k vedeniu života na slobode. V tejto súvislosti však súd prvého stupňa nepostupoval celkom v súlade s ustanovením § 417 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého pred rozhodnutím o podmienenom prepustení musí byť odsúdený vyslúchnutý (vrátane jeho práva nevyvolať). Zo zápisnice o verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený po zákonom poučení uviedol: „Nevyužívam svoje zákonné právo nevyvolať a budem vypovedať“. Následne sa predseda senátu uspokojil s oznámením odsúdeného, že nechá rozprávať svojho obhajcu. K tomu je potrebné uviesť, že výsluch odsúdeného je nezameniteľný procesný úkon. Tým však nie je dotknuté právo obhajcu na verejnom zasadnutí dopĺňať písomný návrh, klásť otázky, navrhovať dôkazy a prednášať konečný návrh. V prejednávanej veci síce obhajca na verejnom zasadnutí ústne urobil veľmi podrobný „prierez“ výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu súd prvého stupňa mal niektoré okolnosti, o ktoré „oprel“ svoje zamietavé rozhodnutie, „konfrontovať“ s výsluchom odsúdeného, ale tiež výsluchom zástupcu ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Tu má senát nadriadeného súdu najmä na mysli súdom prvého stupňa významne uvádzané okolnosti

v neprospech odsúdeného v podobe čiastočnej kritičnosti k spáchanej trestnej činnosti a nedostatočné právne a morálne vedomie odsúdeného. Tieto dve okolnosti sú síce uvedené v písomnom hodnotení riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, avšak nie je tu dostatočne uvedené, z čoho pri stanovení tak významných záverov bolo vychádzané.

Z výsluchov vyššie uvedených osôb tieto okolnosti mohli byť bližšie objasnené. Týka sa to napríklad aj toho, že správanie sa odsúdeného má byť „špekulatívne“.

Senát nadriadeného súdu po oboznámení sa s dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí (v zhode aj s vyjadreniami obhajcu) pritom je toho názoru, že po vykonaní viac ako 2/3 trestu odňatia slobody, v súčasnosti dokonca už 5 rokov zo 6 rokov uložených, je hodnotenie správania odsúdeného na úrovni, ktorá môže svedčiť pre jeho „polepšenie“. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody dosiahol preradenie do miernejšej diferenciacnej skupiny, pričom vykonáva trest odňatia slobody v najmiernejšom ústave

na výkon trestu. Bol trikrát disciplinárne odmenený. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody bolo u odsúdeného upustené od výkonu ochranného protialkoholického liečenia.

V priebehu výkonu trestu odňatia slobody si dokončil stredoškolské vzdelanie s veľmi dobrým prospechom v záverečnej skúške.

Súd prvého stupňa aj svoj názor o nesplnení druhej materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie v podobe prognózy vedenia riadneho života - § 66 ods. 1 Tr. zák. odôvodňoval najmä vyššie uvedenými dvomi okolnosťami (kritičnosť, morálne a právne vedomie) s prihliadnutím na početnú súdnu trestnosť odsúdeného. Faktom však je, že na odsúdeného doposiaľ nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, a preto negatívne skúsenosti s plnením účelu tohto trestu neexistujú. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na výsledky znaleckého dokazovania vo vzťahu k výkonu ochranného liečenia. Znalčka z odboru psychiatria tu okrem iného uviedla: „...Odsúdený zmenil svoj postoj k návykovým látkam... a má reálne predstavy, ako bude v budúcnosti abstinovať a žiť tak, aby sa nedopúšťal protispoločenskej činnosti...“.

Senát nadriadeného súdu z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na odstránenie procesných pochybení. Zároveň pri svojom rozhodovaní o tom, či možno dovŕšiť účel trestu aj na slobode odsúdeného, bude musieť prihliadnuť na aktuálnu dobu výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, splnenie účelu ochranného liečenia, prvý výkon trestu odňatia slobody, ukončenie stredoškolského vzdelania, existenciu rodinného zázemia a možnosť zamestnať sa. Tieto okolnosti svedčiace v prospech odsúdeného bude musieť znovu dôslednejšie vyhodnotiť spolu s okolnosťami, pre ktoré pôvodne návrh odsúdeného zamietol.“

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 22) a z priloženého rozhodnutia súd zistil, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/35/2016 zo dňa 26.04.2016 (č. I. 27), pre:

- zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr. zákon (skutok 1/),

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona (skutok 1/),

- prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona (skutok 2/),

- zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona (skutok 2/),

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. zákona (skutok 3/),

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (skutok 4/),

na výkon trestu nastúpil dňa 20.05.2016, pričom trest má predpokladane po započítaní doby väzby (08.11.2015 - 20.05.2016) vykonať dňa 08.11.2021.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15Nt/13/2018 zo dňa 16.08.2019 (č. I. 32) bolo u odsúdeného upustené od výkonu ochranného protialkoholického liečenia uloženého mu vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/35/2016.

Lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 08.11.2019.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 21) ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, že: „Menovaný je slobodný, má ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity, pôvodným povoláním manipulačný robotník, pred výkonom trestu nepracoval. Do výkonu väzby bol dodaný do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde sa v jeho správaní objavil jeden nedostatok, ktorý spočíval v nedodržaní zásad slušného správania v odchádzajúcej korešpondencii. Po upozornení personálom sa viackrát nedostatky v plnení povinností nevyskytli. Prikazy a nariadenia príslušníkov plnil, v osobných veciach udržiaval primeraný poriadok a čistotu, konflikty medzi obvinenými nevyvolával. Vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie, čítal dostupnú literatúru, počúval rozhlas, zúčastňoval sa na vychádzkach. Do pracovného procesu zaradený nebol. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal podľa potreby. Kontakt udržiaval s primárnou rodinou formou korešpondencie. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „ústav“) bol na výkon trestu premiestnený dňa 14.06.2016. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde sa oboznámil s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciacnou skupinou „C“. Adaptácia na podmienky výkonu trestu v ústave prebehla bez problémov. V dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa sa nedostatky nevyskytli a na základe plnenia programu zaobchádzania bola odsúdenému zmenená diferenciacná skupina z „C“ na „B“. Správanie odsúdeného je špekulatívne, k personálu vystupuje slušne, pokyny a nariadenia plní. V skupine odsúdených konfliktné situácie a vzťahové problémy nevyvoláva. V rámci skupinových foriem zaobchádzania bol zaradený do diskusnej skupiny. Postoj k užívaniu návykových látok má kritický. K svojej trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj nakoľko sa s rozsudkom nestotožňuje v plnom rozsahu. Voľný čas využíva na sledovanie televízneho vysielania, čítanie dostupnej literatúry, hranie spoločenských hier, športovanie, je členom čitateľského krúžku. Do pracovného procesu zaradený nie je z dôvodu štúdia na strednej škole. Do činností

pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája. Podieľa sa na čistiacej a upratovacej práci v rámci sektoru, jeho okolia a výmene kníh. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava prostredníctvom návštev a telefonovania s primárnou rodinou, formu korešpondencie využíva na kontaktovanie sa s deťmi, bývalou priateľkou a kamarátom. Vzťahy v rodine sa javia ako dobré a podporujúce. Po súčasnej dobe bol trikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Program zaobchádzania je zameraný predovšetkým na vedenie k dodržiavaniu stanovených interných noriem, rozvoj morálneho a právneho vedomia, kritickému postoju k svojej trestnej činnosti, prijatiu zodpovednosti za svoje konanie, aktívnemu a zmysluplnému využívaniu voľného času, navštevovaniu kultúrnoosvetových činností, zapájaníu sa do aktivít zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, podporu pozitívnych vzťahov s blízkymi a vedenie k abstinencii. Rezervy v plnení programu zaobchádzania sú v bode edukácia vzhľadom na nedostatok

v plnení povinností, čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a nedostatočné právne a morálne vedomie. Ostatné body programu zaobchádzania sa plnia. Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť trestného činu pod vplyvom alkoholu, závislosť na alkohole, experimentovanie s drogami, emocionálna labilita, výbušnosť, vysoká miera agresivity a dlhy. Záverom hodnotenia konštatujem, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúča sa podmienené prepustenie.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 26) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, pričom 5 odsúdení má zahladených. Odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k zmene. Na otázku z čoho v prípade negatívnych záznamov u odsúdeného ústav vychádza uviedol, že: „Ústav vychádza hlavne z autoanamnestických údajov uvedených odsúdeným pri nástupe do ÚVTOS, a to či už v rámci psychologického vyšetrenia, zisťovania sociálnej situácie alebo pohovor na nástupnom oddiele. Ďalej vychádza z osobných pohovorov s odsúdeným venovaných jeho trestnej činnosti, pohnútok a všetkých okolností, ktoré ho k páchaniu trestnej činnosti viedli.“

Odsúdený na verejnom zasadnutí k otázke čiastočne kritického postoja uviedol, že: „Ja som si plne vedomý toho, čo som spáchal, to čo som spáchal ma úprimne mrzí. Jednak kvôli poškodeným, ale aj kvôli ich rodinám a mojej rodine. Takýchto chýb sa do budúca nemienim dopustiť, chcem sa vyhnúť výkonu trestu odňatia slobody. K trestnej činnosti teda mám kritický postoj a za tých 5 rokov čo som vo výkone trestu som mal možnosť svoj prístup prehodnotiť. Sloboda a stratený čas sú nenahraditeľné veci.“ K otázke nedostatočného právneho a morálneho vedomia uviedol, že: „Ja vôbec neviem, čo tým bolo myslené. V čase, keď som nastúpil výkon trestu odňatia slobody, som mal nedokončenú strojarinu. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody som si vzdelanie doplnil. Získal som výučný list, toho času si ešte dorábam maturitu. Mám za to, že rozdiel medzi tým, čo je protiprávne a tým, čo je v súlade so zákonom poznám.“ V záverečnom návrhu uviedol, že: „Ako som už na začiatku uviedol, vo výkone trestu odňatia slobody som mal čas prehodnotiť svoje postoje, toto potvrdzuje aj vyjadrenie súdnej znalkyne z odboru psychiatrie, ktoré zároveň vyvracia tvrdenia pána prokurátora v jeho konečnom návrhu.“

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Vzhľadom na prejednávané skutočnosti máme za to, že sú splnené predpoklady ustanovené v § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu a z toho dôvodu ako obhajca odsúdeného žiadam aby bol odsúdený podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku z výkonu trestu odňatia slobody podmienené prepustený na slobodu a aby mu bola určená primeraná skúšobná doba podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Vážený súd, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania navrhujem aby súd zamietol žiadosť o podmienené prepustenie a to z dôvodu opakovania páchania trestnej činnosti zachytené v odpise registra trestov, ďalej skutočnosti, aktuálne vykonal trest odňatia slobody, a viacero trestných činov, z pomedzi nich 3 zločinov a súčasne poukazujem aj na charakteristiku odsúdeného a stanovisko ÚVTOS, že sa v jeho prípade jedná o osobu, ktorá je emocionálne labilná, výbušná a je u nej prítomná vysoká miera agresivity.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmiennečné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia

výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Po zrušení pôvodného rozhodnutia a vrátení veci krajským súdom okresný súd v zmysle aj načrtnutých úvah uvedených v zrušujúcom rozhodnutí prehodnotil svoj názor o nesplnení druhej podmienky. Zohľadnil najmä výsledky odsúdeného počas doby výkonu trestu odňatia slobody konkrétne dokončenie stredoškolského vzdelania ako aj to, že odsúdenému bolo upustené od výkonu protialkoholického liečenia vzhľadom na dosiahnutý pokrok u odsúdeného. V tomto súd prihliadol aj na znalecký posudok č. 65/2019

od MUDr. Slávky Lenerovej (č. l. 10), v zmysle ktorého došlo vo výkone trestu k zmene postoja odsúdeného vo vzťahu k návykovým látkam. Nakoniec aj zo samotného hodnotenia vyplynulo, že odsúdený má kritický náhľad k ich užívaniu. Odsúdený bol zároveň celkom 3-krát disciplinárne odmenený.

Ako negatívum sa tak javí nedostatok v nedodržaní zásad slušného správania v odchádzajúcej korešpondencii a iba čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o porušenie zásad slušného správania uvedeného sa odsúdený dopustil ešte v čase výkonu väzby, pričom po upozornení sa už obdobného konania nedopustil. Vzhľadom na nižšiu závažnosť ako aj vzhľadom k tomu, že odsúdený svoje správanie napravil, súd nepovažoval predmetný nedostatok za dôvod, pre ktorý by mal konštatovať nesplnenie druhej podmienky.

V prípade čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti je potrebné dodať, že čiastočne kritický náhľad na spáchanú trestnú činnosť sám o sebe nemusí byť prekážkou pre podmiennečné prepustenie, avšak to platí najmä u prvotrestaných osôb, prípadne osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, čo je aj prípad odsúdeného. V takýchto prípadoch totiž existuje predpoklad, že k dovŕšeniu nápravy dôjde práve počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. U odsúdeného podľa názoru súdu tento predpoklad daný je, keď odsúdený vo výkone trestu aktívne pracoval na vlastnej resocializácii, najmä pokiaľ ide o štúdium a budovanie si kritického náhľadu k užívaniu návykových látok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Vzhľadom na uvedené sa tak súd nestotožnil s hodnotením ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 3-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vybudované riadne pracovné návyky, keď

vo výkone trestu sa zapájal do čistiacich a upratovacích prác, no najmä si dokončil stredoškolské štúdium, čím si vytvoril predpoklady po výkone trestu riadne sa zamestnať a predchádzať tak trestnej činnosti. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované riadne sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt

s deťmi, bývalou priateľkou a kamarátom. Vzťahy sa podľa hodnotenia javia ako dobré a podporujúce. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom, zvýšeniu vzdelania, ale aj s ohľadom na jeho sociálne zázemie odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných

potrieb (ubytovanie, strava). Zároveň u odsúdeného došlo aj k zmene náhľadu na užívanie návykových látok. Vzhľadom

na uvedené možno konštatovať, že odsúdený využil čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody k premene svojich osobnostných čŕt, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ústavu tie sú podľa súdu u odsúdeného čiastočne znížené resp. nie sú úplne opodstatnené (opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť trestného činu spáchaného pod vplyvom alkoholu, závislosť na alkohole, experimentovanie s drogami, emocionálna labilita, výbušnosť, vysoká miera agresivity a dlhy).

V tomto súd poukazuje pokiaľ ide o I. opakované páchanie trestnej činnosti, že je pravdou, že odsúdený bol už celkom 7-krát súdne trestaný a teda ide o kriminálne narušenejšiu osobu, ktorej náprava je tak z tohto pohľadu sťažená. Zároveň je nutné uviesť, že v prípade 5 odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Nakoniec odsúdený je

vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a teda neexistuje v jeho prípade negatívny poznatok o tom, že by tento druh trestu nemal pozitívny vplyv na jeho prevýchovu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že trest odňatia slobody je v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky najprísnejším trestom, a z tohto pohľadu je jeho nápravný vplyv

na páchatel'a vyšší ako je tomu pri ostatných trestoch. Aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie rozobrané pozitívne skutočnosti o odsúdenom, že v jeho prípade je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je

vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade II. závažnosti spáchanej trestnej činnosti súd uvádza, že táto sama o sebe nemôže byť prekážkou pre podmiennečné prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť podmiennečne prepustený až po vykonaní určitej výmery trestu, ktorej doba je závislá od toho či sa jedná o prečin, zločin resp. obzvlášť závažný zločin, teda práve od závažnosti trestnej činnosti.

V prípade III. spáchania trestného činu pod vplyvom alkoholu, závislosti od alkoholu a experimentovania s drogami súd z odsudzujúceho rozhodnutia zistil, že odsúdenému bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie, od ktorého výkonu však bolo následne uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15Nt/13/2018 zo dňa 16.08.2019 (č. I. 32) upustené. Zo znaleckého posudku č. 65/2019 od MUDr. Slávky Lenerovej (č. I. 10) súd zistil, že v čase spáchania skutku odsúdený trpel rozvinutým syndrómom závislosti od alkoholu a rozvinutým syndrómom závislosti od kanabinoïdov ťažkej závažnosti. Znalkyňa tiež uvádza, že pobytom vo výkone trestu došlo u odsúdeného k zmene postoja k návykovým látkam, osobnosť odsúdeného je hodnotená ako zrelšia, menej impulzívna, pričom vyjadrila názor, že odsúdený bude abstinovať aj sám mimo výkon trestu odňatia slobody, keď má na to vytvorené všetky podmienky.

Pokiaľ ide o IV. emocionálnu labilitu, výbušnosť a vysokú mieru agresivity z obsahu hodnotenia súd nezistil žiadne negatívne prejavy súvisiace s uvedenými rizikovými faktormi. Navyše v zmysle vyššie uvedeného znaleckého posudku k odbrzdzeniu zábran a k agresívnemu správaniu dochádzalo práve, keď bol odsúdený pod vplyvom návykových látok.

Nakoniec v prípade V. dlhov súd poukazuje na dokončenie stredoškolského vzdelania, čím si odsúdený po výkone trestu vytvoril nové možnosti zamestnania a tým môže opäť predchádzať páchaniu trestnej činnosti.

Z hľadiska povahy trestnej činnosti, na ktorú súd musí v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zákona prihliadať, súd uvádza, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre celkom 6 trestných činov spáchaných 4 skutkami. Konkrétne pre I. trestný čin ublíženia na zdraví,

II. trestný čin nebezpečného vyhrážania, III. dva trestné činy nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, IV. trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a pre V. trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Vo svojej podstate ide o násilnú trestnú činnosť, trestnú činnosť, ktorá bola páchaná pod vplyvom alkoholu, drogovú trestnú činnosť a trestnú činnosť súvisiacu s nepovoleným prechovávaním zbrane. V tejto súvislosti súd zohľadnil najmä to, že u odsúdeného počas doby výkonu trestu sa neprejavili žiadne agresívne či násilnícke sklony. Ďalej zohľadnil skutočnosť, že u odsúdeného došlo k zmene vo vzťahu k užívaniu návykových látok, a to alkoholu a drog, ktorých užívanie malo významný vplyv na agresívne správanie odsúdeného. U odsúdeného tak súd nenašiel žiadnu skutočnosť z hľadiska povahy spáchanej trestnej činnosti, ktorá by bránila jeho podmiennečnému prepusteniu. Je totiž zrejmé, že odsúdený pracoval na sebe pokiaľ ide o jeho závislosť od drog či alkoholu, pre ktoré sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody.

Tiež je potrebné poukázať, že odsúdený doposiaľ vykonal viac ako 5 rokov zo 6 ročného uloženého trestu odňatia slobody. Vzhľadom na dosiahnutý stupeň resocializácie sa javí ako vhodné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody aj s ohľadom na možnosť ďalšieho pozitívneho pôsobenia na odsúdeného formou skúšobnej doby podmiennečného prepustenia za uloženia primeraných povinností a obmedzení. V tomto súd zohľadnil výsledky resocializácie odsúdeného, z ktorých vyplýva, že odsúdený dokáže pri patričnom dohľade na sebe pracovať.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Zároveň pre zabezpečenie dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode nariadil súd nad odsúdeným probačný dohľad na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov za uloženia príkazu zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Záverom súd dodáva, že pre práceneschopnosť sudcu JUDr. Michala Fialu v čase nariadeného verejného zasadnutia vo veci konal a rozhodol zastupujúci sudca v zmysle platného rozvrhu práce Mgr. Michal Frátrik.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.